

[Aksel Larsen.]

været tilfældet, havde han ikke ret til at anvende en sådan fremgangsmåde. Der har været forhandlet om det mellem dem, som den højtærede statsminister kalder de demokratiske partier, længe før det pågældende tidspunkt. Man kunne være kommet med lovforslaget i foråret, man kunne være kommet med det, da rigsdagen var inde i maj måned, eller man kunne have indkaldt rigsdagen til møder i juni måned. Men man valgte ikke nogen af disse veje — man ville altså ikke overholde forfatningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til kriminallov for Grønland.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 321; fremsættelsen findes i tidenden sp. 277).

Lovforslaget sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Ved fremsættelsen af forslag til kriminallov for Grønland oplyste den højtærede statsminister, at Grønland ikke hidtil har haft nogen skreven lov om, hvilke handlinger der må anses for kriminelle, og om, hvorledes samfundet bør reagere overfor sådanne handlinger. Man har i det væsentlige klaret sig med de uskrevne retsregler, der har kunnet udledes af domstolsafgørelser, altså retspraksis.

Med den udvikling, der både i erhvervs-mæssig og kulturel henseende er foregået og stadig foregår i Grønland — en udvikling, hvorved levevilkårene i hvert fald på de større pladser mere og mere nærmer sig dem, vi lever under her i Danmark — har man stedse stærkere følt savnet af en kodifikation af kriminalretten.

Det er særlig to forhold, der har givet grønlænderne anledning til utilfredshed. For det første klages der over vilkårlighed, altså uensartet bedømmelse af samme kriminelle handling. For det andet har det

vakt misstemning, at danske, der bor i Grønland, og grønlændere bliver dømt efter forskellige retsregler — forholdet er jo det, at de danske i Grønland er undergivet dansk straffelov. Disse og visse andre uheldige forhold, der står i forbindelse med savnet af skrevne lovregler på det kriminalretlige område, bliver særlig iøjnefaldende, efter at grønlænderne ifølge grundloven har krav på ligestilling med øvrige danske statsborgere.

Ved udarbejdelsen af en kriminallov for Grønland må følgende mål søges opfyldt, såvidt det er muligt: der bør skabes en lov, som for det første stemmer med gældende grønlandsk ret, for det andet kriminalpolitisk følger de principper, hvorpå den danske kriminallovgivning er opbygget, og for det tredje kan danne fundamentet for en fremtidig kriminallov.

Det her foreliggende lovforslag er resultatet af et særdeles grundigt forarbejde. I september 1948 udsendte statsministeriet en juridisk ekspedition til Grønland, bl. a. vel med den opgave at søge den grønlandske kriminalret fastslået og kortlagt. Ekspeditionen afgav betænkning i september 1950. Et medlem af ekspeditionen, fuldmægtig i statsministeriet Verner Goldschmidt, har med bistand af professor, dr. jur. le Maire udarbejdet et udkast til kriminallov for Grønland. Dette udkast blev, med enkelte ændringer, godkendt af det grønlandske landsråd i sommeren 1950. Udkastet har derefter været forelagt justitsministeriet og straffelovskommissionen, hvis ændringsforslag i det væsentlige er indarbejdet i det nu foreliggende lovforslag, og dette lovforslag blev i 1951 godkendt af det da nvalgte grønlandske landsråd.

Ved lovforslagets opbygning har man ikke anvendt den nærliggende, men urigtige fremgangsmåde at bruge den danske straffelov som udgangspunkt og forsøge at omredigere denne lov, paragraf for paragraf, så den kom til at passe for grønlandske forhold. Nej, man er gået ganske anderledes fordomsfrit til værks. Lovforslaget er logisk opbygget i to dele: første del, der indeholder beskrivelse af de enkelte forbrydelser, og anden del, der omhandler forbrydelsens retsfølger — det vil altså sige, hvilke foranstaltninger der kan bringes i anvendelse overfor forbryderne. Ordet „straf“ findes